

Pogrebni nagovor za pokojnim Lazarjem Grujićem - Bačom

Govorec: Roman Zupanc

Lokacija: pokopališče Kranjska Gora, Savsko naselje 31, 4280 Kranjska Gora

Datum: 27. 2. 2025

Spoštovana soproga, spoštovana družina, spoštovani nekdanji sodelavci in prijatelji!

Z globokim spoštovanjem in dostojanstvom se danes na žalni slovesnosti poslavljamo od upokojenega miličnika, družinskega očeta in našega prijatelja Lazarja GRUJIĆA iz Kranjske gore. Lazar se je več let boril z ohranjanjem zdravja, pešalo mu je srce. Dne 24. februarja pa je v bolnišnici izgubil zadnji življenjski boj, v katerem je bila smrt močnejša.

Življenje povezujeta dve usodi, rojstvo in smrt, vmes pa je speljana življenjska pot, ki si jo vsak oblikuje sam in jo na koncu tudi zaključí.

Naj to misel povežem z razmišljanjem slovenskega esejista in pesnika Toneta Pavčka, ki je znal z zapisanimi verzi povedati marsikatero usodo, resnico in dejstva, da se je potrebno v življenju truditi, se boriti in vztrajati. Takole je zapisal:

Spomladi do rožne cvetice,
poleti do zrele pšenice,
jeseni do polne police,
pozimi do snežne kraljice,
v knjigi do zadnje vrstice,
v življenju do prave resnice,
v sebi do rdečice čez eno in drugo lice.

A če ne prideš ne prvič ne drugič
do krova in pravega kova
poskusi:
vnovič
in zopet
in znova.

A če ne prideš ne prvič ne drugič
do krova in pravega kova
poskusi:
vnovič
in zopet
in znova.

Ko hodiš, pojdi zmeraj do konca.

Lazar Grujić, ki se ga je med sodelavci in krajani prijel vzdevek Bačo, se je rodil 10. maja 1938 v Indjiji, v Vojvodini, ki slovi po bogati kulturni in zgodovinski dediščini.

V Kranjsko goro je prišel leta 1960, star 22 let z napotitvijo in razporeditvijo na takratno postajo mejne milice Kranjska gora. Delovne potrebe v mejnem območju delovanja milice so narekovale njegovo premestitev na mednarodni mejni prehod Korensko selo, nato vrnitev na oddelek milice Kranjska gora, kjer je opravljal naloge stalnega dežurnega, delovno kariero pa je zaključil na Postaji mejne milice Rateče kot vodja izmene.

V zasebnem življenju je ustvaril družino. Z ženo Boso se jima je rodila hči Violeta. Družino sestavljata še dva vnuka in en pravnuk. Usoda življenja je hotela, da sta v času njegovega življenja umrli njemu dragi osebi, hči Violeta in žena Bosa. V zrelih letih se je ponovno poročil z ženo Vesno, ki je do njegove smrti vzorno in vestno skrbela za ohranitev njegovega počutja in zdravja.

Lazar je v vseh delovnih kolektivih veljal za dobrega, poštenega in pripadajočega sodelavca. Zaradi njegovih delovnih izkušenj so mu bile pogosto zaupane mentorske naloge mlajšim in tudi zahtevnejši postopki, ker se je pričakovalo, da jih bo uspešno rešil.

V zadnjo delovno izmeno pred upokojitvijo je bil razporejen v nočnem času. Spominjam se, da smo mu sodelavci ob polnoči, tudi v navzočnosti takratnega komandirja Andreja Žemve, pripravili velik sendvič iz

štruce kruha, med naloženimi mesninami pa so bile naložene pekoče paprike in feferoni, bolj za šalo, da se je spomnil na domače okolje.

Po upokojitvi ni miroval, veliko se je ukvarjal z vnukoma, katerima je privzgojil marsikatero življenjsko veččino. Ohranjal je osebne stike z prijatelji in znanci in bivšimi sodelavci. Bil je član kluba upokojenih delavcev MNZ - Maks Perc Jesenice, član mednarodnega policijskega združenja IPA Slovenije – RK Gorenjska in član PVD Sever – Gorenjska. Kljub upokojitvi je aktivno sodeloval in pomagal pri izvajanju aktivnosti med osamosvojitveno vojno 1991.

Spoštovana soproga, spoštovani družinski člani!

Dovolite mi, da vam v tem težkem trenutku žalosti izrečem iskreno in globoko sožalje ob smrti vašega dragega moža in očeta in našega spoštovanega sodelavca in prijatelja. Bil je dolgoletni član našega kluba upokojenih delavcev MNZ - Maks Perc Jesenice in mu kot predstavnik društva izkazujem globoko zahvalo. Prav tako prenašam izraze sožalja in zahvale s strani vodstev IPA Slovenije – RK Gorenjska in PVD Sever – Gorenjska.

Upokojeni miličnik, Lazar Grujić – Bačo hvala za vse, počivaj v miru.

SLAVA MU!